31: Âsef bin Berhiya'nin Duası

Tarık Ebu Abdullah

8 Ağu, 2017

https://ilimvecihat.com

SORU

Selamun aleykum hocam, Müslümanlar İslam tarihinin en mazlum yıllarını yaşadıkları bu zamanda müslümanlara pozitif kuvvet kazandırması ve güç dengelerini az da olsa değiştirmesi bakımından Allah'tan Hz. Süleyman'a tahtını getiren ilim sahibi adamın ilminden istemek absürt ve kabul edilemez bir dua mı olur? Bu şekilde fizik ötesi ve hayal vari dua edilir mi? Ben inanıyorum ki, Allah kullarından dilediklerine bunu verir.

CEVAP

Aleykum selam ve rahmetullahi ve berekatuhû. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Evvela muhakkak ki Allah *(subhanehu ve teâlâ)* her şeye muktedirdir ve merhameti bütün kullarını kuşatmıştır. Ama özellikle itaatkâr kullarına rahmet eder ve ihsan ve ikramda bulunur. Ve elbette dilediğine dilediğini verir. Ama kula şükrünü eda edemeyeceği nimeti vermemesi de Allah *(celle ve âlâ)*'nın rahmeti ve ihsanındandır.

Tefsirlerde geçtiği üzere tahtı getiren Süleyman *(aleyhissalatu vesselam)*'a yakın olan Âsef bin Berhiya adında Âdemoğlu bir sıddıktır. Rivayetlerde geldiği üzere Âsef bin Berhiya abdest almıştır, iki rekât namaz kılmıştır ve sonra Allah *(subhanehu ve teâlâ)*'nın kendisine lütfettiği bir ismiyle dua etmiştir. Bu isim kendisiyle dua edildiğinde Allah *(celle ve âlâ)*'nın icap edeceği bir isimdi. Ve Allah *(subhane ve teâlâ)* Âsef'in duasını kabul etti ve kudretiyle Belkis'in tahtını bulunduğu yerde yerin dibine batırdı ve Süleymen *(aleyhissalatu vesselam)*'ın önünde bitirdi.

Sorunun cevabına gelince:

Birincisi, Âsef bin Berhiya bu ismi muhafaza edebilecek bir sıddıkıyata sahip olan bir kuldu.

İkincisi, Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)* enbiyanın sonuncusudur. Allah *(azze ve celle)* ondan başkasına vahyetmemiştir ve ondan sonra başkasına vahyetmeyecektir. Beşeriyetin muhtaç olduğu her şey Kur'an ve Sünnet'te beyan edilmiştir. Allah *(subhanehu ve teâlâ)* bu ümmeti Kur'an ve Sünnet'ten başkasına muhtaç bırakmamıştır. Bu ümmete verilen hayır evvelki ümmetlere ve fertlerine verilmiş olan bütün hayırları ihata etmiştir. Dolayısıyla bu ümmetin Âsef bir Berhiya'nın ilmine ihtiyacı yoktur. Hatta evvelki enbiyanın *(aleyhimussalatu vesselam)*'ın ilmine muhtaç değildir. İmam Ahmed, İmam Darimi va başkaların tahriç ettiklerine göre Cabir

(radıyallahu anhu) şöyle demiştir: “Ömer bin Hattab (radıyallahu anhu) Rasûlullah'a bir Tevrat nüshası getirdi ve: "*Ya Rasûlullah bu bir Tevrat nüshasıdır*" dedi. Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* bir şey söylemedi. Sonra *(Ömer (radıyallahu anhu) tevrattan)* okumaya başladı. Bu esnada Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in yüzü*(nün rengi)* değişmeye başladı. Bunun üzerine Ebu Bekir *(radıyallahu anhu)* "*Evlât acısı görenler seni kaybedesice! Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in yüzünü hiç görmüyor musun?*" dedi. Ömer *(radıyallahu anhu)* Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)'*in yüzüne baktı ve hemen şöyle dedi: "*Allah'ın gazabından, onun Rasûlünün gazabından Allah'a sığınırım. Rab olarak Allah'a, din olarak İslam'a, nebi olarak Muhammed'e razı olduk.*" Bunun üzerine Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurdu: ***"Muhammed'in canı elinde olan (Allah'a) yemin olsun ki, şayet Musa sizin için ortaya çıksaydı ve siz de beni terk ederek ona uysaydınız, doğru yoldan sapmış olurdunuz. Şayet o sağ olsa ve peygamberliğime kavuşsaydı ancak bana tabi olurdu!”***

Âsef'in dua ettiği isme gelince, bu ismin Allah *(subhanehu ve teâlâ)'*nın hangi ismi olduğunu Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* bize haber vermemiştir. Belki bildiğimiz isimlerden biridir veya belki bu isim bize hiç haber verilmemiştir. Her haliyle Allah *(celle ve âlâ)'*nın isimleri tevkifidir. Sadece Kuran ve sahih Sünnet ile sabit olurlar. Başka bir tabirle sadece vahiy ile sabit olurlar. Dolayısıyla bu isim bu ümmete beyan edilmiş olsaydı Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)'*in diliyle beyan edilirdi. Ona haber verilmediyse, ondan başkasına hiç haber verilmez ve ondan başkasından kabul edilmez de.

Üçüncüsü, o zamanın şartlarına göre bu dua ve kabulünün etkisi *(maddenin intikali)* fizik ötesi ve hayal vari değildi. Ama maddeciliğin galip geldiği ve tasavvura hâkim olduğu bir zamanda yaşadığımız için böyle olaylar bize olağanüstü geliyor. Bizim için olağanüstü, adet dışı olduğu için idrak etmekte zorlanıyoruz. Bunun sebebi Aristo mantığının ve Aristo sonrası türevlerinin Müslümanların tasavvuruna hâkim olmuş olmasıdır. Bu mantığı en basit haliyle *“beşerin belirlediği bazı kurallarla aklen bilinenlerden intikal ederek bilinmeyenlere ulaşmak”* olarak tarif edebiliriz. Burada aklen bilinenden murad göz, kulak, burun ve temas yoluyla bilinenlerdir. Başka bir tabirle aklen bilinen sadece madde ve maddeye dönüşmüş olanlardır. Hâlbuki Allah *(celle ve âlâ)'*nın yarattığı akıl bilgi edinmeyi sadece duyu organlarına hasretmez, bilakis gelen ilahi habere tabi kılar. Bunun için sahih akıl için nakil ve akıl arasında bir tearuz meydana gelmez. Müslümanın aklı ilahi haberle aydınlığa kavuşarak çevresini idrak eder.

Dördüncüsü, din tamamlanmıştır ve izzetine neyle nail olacağı ve neyle

muhafaza edeceği teşri edilmiştir. Bu da umumi ve hususi manasıyla Allah yolunda cihattır. Umumi manasıyla, yani kişinin nefsine ve şeytana karşı ve Allah *(azze ve celle)*'ye asi kullara karşı eliyle, diliyle ve malıyla cihad etmesi ve özellikle hususi manasıyla, yani kâfirlere karşı savaşmasıdır.

Allah *(subhanehu ve teâlâ)* şöyle buyruyor: ***"Andolsun ki, Biz içinizden cihad edenlerle sabredenleri ortaya çıkarıncaya ve yaptıklarınızla ilgili haberlerinizi açıklayıncaya kadar sizi deneyeceğiz**. **"** (Muhammed, 31)*

Ve şöyle buyuyor: ***"Ey iman edenler! Sizi hayat verecek şeylere davet ettiği zaman, Allah'a ve Rasûle icabet edin. Ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Ve siz kesinkes O'nun huzurunda toplanacaksınız. "*** *(El-Enfal, 24)* İbni İshak *(rahimehullah)* şöyle der: ***"Ey iman edenler! Sizi hayat verecek şeylere davet ettiği zaman, Allah'a ve Rasûle icabet edin"*** *yani zilletten sonra sizi izzetli yapan, zayıflıktan sonra sizi güçlü yapan savaşa (davet ettiği zaman Allah'a ve Rasûle icabet edin.)"*

Ve İmam Ebu Davud *(rahimehullah)* ibni Ömer *(radıyallahu anhu)*'dan Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in şöyle buyurduğunu söyler: ***"Iyne yoluyla alışveriş yaptığınız, öküzlerin kuyruğuna yapıştığınız ve tarım işleriyle uğraşmaktan razı olduğunuz ve cihadı terk ettiğiniz zaman Allah size öyle bir zillet musallat eder ki dininize dönünceye kadar onu üzerinizden atamazsınız**."*

Beşincisi, şeytan müslümana daima hoş karşılayacağı cihetten yaklaşmaya çalışır. Ama şeytanın zahiren güzel gösterdiğinin hakikatinde daima büyük bir kötülük vardır. Nasıl mı? Müslümanların içinde bulunduğu zillet halini izzete döndürmek için Âsef'in kendisiyle dua ettiği ismi talep etmen sana zahiren çok sâlih bir amel gibi görünebilir. Lakin hakikatinde İblis aleyhillane'nin seni saptırmak için birçok tuzağı vardır:

Ya kendini Âsef bin Berhiya'nın mertebesinde görmeni gerektiriyor ki Âsef bin Berhiya bu manada Allah *(azze ve celle)*'nin seçtiği ve özel bir ikramda bulunduğu bir kuldur. Böyle bir mertebenin iddiası kibre ne kadar kabil olduğu ve kulluğu ne derece ifsat edebileceği aşikârdır.

Ya da Âsef bin Berhiya'nın mertebesini talep etmeni gerektiriyor ki bizim örneklerimiz Âsef bin Berhiya değil Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ve onun sahabesidir *(radıyallahu anhu)*m ecmain. Bir Müslümanın menheci selim olabilmesi için menhecin masdarını ifrat etmesi lazım. Sadece Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'i ve onun ashabını örnek alman menhecinde selametini ve ayaklarının kaymamasını sağlayacaktır.

Ya da yukarıda söylediklerimin zorunlu bir neticesi olarak Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)'*den sonra sana vahyin nazil olacağını düşünmen gerekiyor. İster sen buna ilham de ister vahiy de... İtibara alınacak olan isim değil müsemmadır. Bunun ise ne kadar tehlikeli olduğu izaha muhtaç değildir.

Ya da seni meşru olan ve zilletin kalkması için sebep kıldığı amelden alıkoyacaktır.

Ya da en azından seni daha faziletli olan ibadetten alıkoyacaktır.

Binaen aleyh önce kendime sonra sana ve her müslümana vahyin Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)'*in diliyle irşad ettiği sebeplere teveccüh etmeyi ve bu masum yollarla ümmetin içinde bulunduğu zilleti kaldırmayı tavsiye ederim. -Allah-u Alem-

Allah'a hamd ve Rasûlü Muhammed'e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.